

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/24/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016201092
Dátum vydania rozhodnutia: 18.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016201092.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): I. Q., nar. XX.XX.XXXX, P. XXX/XX, D., právne zastúpený: Bukna, advokátska kancelária, s.r.o., Jánoškova 1545, Dolný Kubín, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-21/2015/OPK zo dňa 17. marca 2016, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/135/2016- 77 zo dňa 8. februára 2017 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu zamietla.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/135/2016-77 zo dňa 08.02.2017 zamietol žalobu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“), ktorým sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-21/2015/OPK zo dňa 17.03.2016 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“). Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Lekárska komisia Ministerstva vnútra SR rozhodnutím č. p.: SPC-OZ-PL-BB-65-001/2011 zo dňa 24.08.2011 v prieskumnom konaní zameranom na posúdenie zdravotnej spôsobilosti na ďalší výkon štátnej služby podľa § 223 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 73/1998 Z. z.) určila žalobcovi zdravotnú klasifikáciu „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta, podľa prílohy nariadenia č. 48/2001, stĺpec III. Lekárska komisia zároveň stanovila, že poškodenie zdravia žalobcu nie je v súvislosti s výkonom štátnej služby policajta. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.09.2011 v spojení s rozhodnutím Ústrednej lekárskej komisie Ministerstva vnútra SR č. p.: SPC-OZ-PL-007-011/2011.

3. Žalovaný rozhodnutím č. p.: SLV-PS-PK-213/2011 zo dňa 14.12.2011 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. 478 zo dňa 29.09.2011, ktorým bol žalobca, naposledy služobne zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii vyšetrovateľ oddelenia ekonomickej kriminality, odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Ružomberku, služobného úradu KR PZ v Žiline, podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zák. č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca na Krajský súd v Bratislave žalobu, ktorú tunajší súd rozsudkom č. k. 5S 73/2012-38 zo dňa 27.08.2013 zamietol a žalobcovi trovy konania nepriznal. Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 26.06.2014 (sp. zn. 8Sžo/75/2013) zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-213/2011 zo dňa 14.12.2011 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku odvolací súd konštatoval, že zákonná definícia prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zák. č. 73/1998 Z. z. vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to že rozhodnutím lekárskej komisie policajť stratil dlhodobu zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a zároveň ho nemožno previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia. Podľa zistení odvolacieho súdu sa administratívne orgány opomenuli zaoberať možnosťou prevedenia, resp. preloženia žalobcu na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia. Zákonom stanovené podmienky pre prepustenie žalobcu zo služobného pomeru preto podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky splnené neboli.

4. V ďalšom konaní žalovaný rozhodnutím č. KM-OLVS-21/2015/OPK zo dňa 17.03.2016 znovu zamietol odvolanie žalobcu proti personálnemu rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. 478 zo dňa 29.09.2011 a odvolaním napadnuté rozhodnutie potvrdil. Uviedol, že ak je schopnosť policajta na výkon štátnej služby zo zdravotných dôvodov zmenená, určí mu lekárska komisia v prieskumnom konaní zdravotnú kvalifikáciu (§ 223 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.). Ak nastane také zhoršenie zdravotného stavu, ktoré policajtovi nedovoľuje policajtovi vykonávať štátnu službu vôbec, príslušná lekárska komisia na svojom rokovaní určí zdravotnú kvalifikáciu „D“ - zdravotná nespôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v PZ, to je prípad žalobcu, ktorému právoplatným rozhodnutím príslušnej lekárskej komisii bola stanovená práve takáto zdravotná klasifikácia.

5. Žalovaný uviedol, že v rámci odvolacieho konania sa v zmysle právneho názoru zaoberal aj možnosť prevedenia, resp. preloženia žalobcu na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia, pričom konštatoval, že prevedenie, resp. preloženie žalobcu možné nie je, pretože zo zdravotných dôvodov nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore.

6. Žalobou podanou tunajšiemu súdu dňa 23.06.2016 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-21/2015/OPK zo dňa 17.03.2016, navrhol toto rozhodnutie, ako aj personálny rozkaz č. 478 zo dňa 29.09.2011, zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie. Tvrdil, že žalovaný postupoval v rozpore s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v rozsudku zo dňa 26.06.2014 (sp. zn. 8Sžo/75/2013), keď napadnutým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, ktoré bolo a aj stále je nezákonné. Mal za to, že v prípade prepustenia policajta zo štátnej služby z dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zák. č. 71/1998 Z. z. zákon vyžaduje, aby bol policajť najskôr po dobu 2 rokov zaradený v zálohe pre prechodne nezaradených policajtov. Žalobca však do zálohy vôbec zaradený nebol, čo je podľa jeho názoru ďalší dôvod, prečo mal žalovaný rozhodnutie o prepustení zrušiť. Nebola splnená ani hmotnoprávna podmienka platného prepustenia policajta zo služobného pomeru, ktorou je povinnosť skúmať, či nebolo možné žalobcu previesť alebo preložiť na inú funkciu v štátnej službe. To, že túto podmienku nakoniec preskúmal žalovaný, až keď rozhodoval o odvolaní žalobcu proti personálnemu rozkazu po druhýkrát, podľa žalobcu nič nemení na skutočnosti, že rozhodnutie o prepustení bolo nezákonné a malo byť zrušené. Hmotnoprávne podmienky prepustenia mal totiž skúmať prvostupňový orgán a to v čase, keď sa dozvedel o nespôsobilosti žalobcu na ďalší výkon služby policajta. Okolnosti, za ktorých mal prvostupňový správny orgán skúmať možnosť prevedenia alebo preloženia žalobcu, boli v čase rozhodovania tohto orgánu neopakovateľné a podľa žalobcu bolo vylúčené, aby tie isté podmienky boli

rovnaké o 5 rokov neskôr, keď žalovaný rozhodoval o odvolaní druhýkrát. Postup žalovaného v súvislosti s preskúmaním možnosti prevedenia alebo preloženia žalobcu považoval žalobca za čisto formalistický a nespravodlivý.

7. Žalobca poukázal na to, že ak by žalovaný rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušil, žalobca by mal nárok na služobný príjem počas neplatného skončenia služobného pomeru v zmysle § 196 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. Tým, že tak neurobil, znemožnil žalobcovi uplatniť si nárok na služobný príjem počas neplatného skončenia služobného pomeru. Namietal tiež, že nepreskúmaním možnosti jeho prevedenia alebo preloženia bolo porušené jeho právo na prácu v zmysle čl. 35 ods. 3 Ústavy SR a čl. 27 ods. 1 Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na závery napadnutého rozhodnutia a zotrval na tom, že dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav žalobcu je v kontraindikácii s akýmkoľvek výkonom štátnej služby v PZ. Znovu upozornil na to, že jednou zo zákonných podmienok prijatia policajta do služobného pomeru, ktorú musí naplňať po celý čas trvania služobného pomeru, je zdravotná spôsobilosť na výkon služby. O zdravotnej nespôsobilosti žalobcu vykonávať akúkoľvek funkciu v PZ rozhodla lekárska komisia právoplatným rozhodnutím, ktoré žalovaný ako odvolací orgán vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru nie je oprávnený preskúmať.

9. S ohľadom na vymedzenie žalobných dôvodov pripadlo krajskému súdu rozhodnúť, či žalovaný posúdil vec po právnej stránke správne, keď v nadväznosti na otázku možnosti prevedenia alebo preloženia žalobcu na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia, potvrdil znova prvostupňový personálny rozkaz o prepustení žalobcu zo služobného pomeru pre stratu spôsobilosti vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore, a či v tejto súvislosti rešpektoval právny názor Najvyššieho súdu SR vyjadrený v rozsudku č. k. 8Sžo/75/2013-38 zo dňa 26.06.2014.

10. Krajský súd bol toho názoru, že žalovaný v odvolacom konaní nepostupoval celkom v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu, vec však posúdil po právnej stránke správne. Z citovaných ustanovení zákona č. 73/1998 Z. z. vyplývalo, že ak dôjde počas výkonu stálej štátnej služby k zmene zdravotného stavu policajta (zdravotná klasifikácia „A“ - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta), rozhoduje o určení jeho zdravotnej spôsobilosti na ďalší výkon štátnej služby v prieskumnom konaní príslušná lekárska komisia, ktorá určí policajtovi zdravotnú klasifikáciu a súvislosti choroby alebo úrazu s výkonom štátnej služby. Pokiaľ je policajtovi na základe posúdenia jeho zdravotného stavu určená zdravotná klasifikácia „C“ - spôsobilý na výkon štátnej služby s obmedzením, určí lekárska komisia potrebné obmedzenia výkonu štátnej služby. Policajta, ktorý podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobu zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu, možno podľa 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. prepustiť zo služobného pomeru vždy len vtedy, ak ho nemožno previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe. Ak ide o policajta v stálej štátnej službe, ktorého nemožno previesť alebo preložiť na inú funkciu, musí byť predtým po dobu dvoch rokov zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených policajtov.

11. Ak bola policajtovi určená zdravotná klasifikácia „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta, ide o nespôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore. V takom prípade zákon podľa názoru krajského súdu neukladá služobným orgánom povinnosť zaradiť zdravotne nespôsobilého policajta v stálej štátnej službe do zálohy pre prechodne nezaradených policajtov a nevyžaduje ani preverovať, či ho nemožno previesť alebo preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia. Vyplýva to zo systematického výkladu § 192 ods. 1 písm. b/ v nadväznosti na ustanovenia § 192 ods. 4 a § 43 ods. 1 písm. c/, ktoré viažu povinnosť skúmať možnosti prevedenia alebo preloženia policajta na inú funkciu v štátnej službe a tiež zaradenie policajta v stálej štátnej službe do zálohy pre prechodne nezaradených policajtov len na stratu spôsobilosti vykonávať zo zdravotných dôvodov doterajšiu funkciu, nie však na zdravotnú nespôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore. Logický výklad predmetných ustanovení nemôže viesť k inému udržateľnému záveru ako je ten, že pokiaľ nie je policajt zdravotne spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnej štátnej

službe, nemôže existovať iná funkcia v policajnej štátnej službe, na ktorú by ho bolo možné previesť alebo preložiť.

12. S ohľadom na to, že žalobcovi bola v prieskumnom konaní zameranom na posúdenie jeho zdravotnej spôsobilosti na ďalší výkon štátnej služby určená zdravotná klasifikácia „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta, bol podľa mienky krajského súdu naplnený zákonný dôvod pre jeho prepustenie zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého pre prepustenie policajta zo služobného pomeru postačuje, ak podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore. Preskúmanie možnosti prevedenia alebo preloženia žalobcu na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia, zákon celkom logicky ukladá len pre prípad straty spôsobilosti vykonávať doterajšiu funkciu, kedy sú otvorené možnosti pokračovania štátnej služby dotknutého policajta na inej funkcii.

13. Odpoveď na otázku, či žalobcu možno alebo nemožno previesť alebo preložiť na inú funkciu v policajnej štátnej službe, ktorá by nebola na ujmu jeho zdravia, je teda podľa názoru krajského súdu obsiahnutá už v rozhodnutí lekárskej komisie, ktorá mu určila zdravotnú klasifikáciu „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta. V takom prípade sa policajtovi ďalšie možnosti výkonu štátnej služby uzatvárajú, pretože nespĺňa obligatórnu podmienku trvania služobného pomeru, ktorou je zdravotná spôsobilosť podľa § 14 ods. 1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z.. To samozrejme neznamenalo, že by bolo akýmkoľvek spôsobom dotknuté právo žalobcu na prácu (§ 35 ods. 3 Ústavy SR), či iné oprávnenie súvisiace s jeho zdravotným stavom, nakoľko tieto mohol realizovať mimo policajného zboru.

14. Proti krajskému súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť. Podľa názoru žalobcu mal správny orgán skúmať, či nebolo možné žalobcu previesť alebo preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu žalobcovho zdravia. Ak taká možnosť nebola, mal správny orgán žalobcu najdlhšie po dobu dvoch rokov zaradiť do zálohy pre prechodne nezaradených policajtov, toto konštatoval aj najvyšší súd vo svojom rozhodnutí. Názor krajského súdu je v rozpore s ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z. z., ako aj v rozpore s rozhodnutím najvyššieho súdu. Dodatočné preskúmanie možnosti prevedenia alebo preloženia podľa žalobcu nič nemenili na skutočnosti, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu mali byť zrušené. Žalovaný preskúmal podmienky možnosti prevedenia alebo preloženia čisto formalisticky a nespravodlivo. Je možné keby podmienky prevedenia alebo preloženia skúmal prvostupňový správny orgán pred vydaním rozhodnutia, nie je možné zopakovať úkon, pretože podmienky na preloženie alebo preradenie žalobcu mohli byť v čase rozhodovania prvostupňového orgánu a vydania rozhodnutia úplne odlišné ako v čase skúmania žalovaným.

15. Krajský súd nerešpektovaním rozhodnutia najvyššieho súdu podľa názoru žalobcu porušil právo na spravodlivý súdny proces. Väzanosť právnym názorom najvyššieho súdu je právnou povinnosťou správneho orgánu, ktorej nerešpektovanie je nezákonnosťou. Rozhodnutie najvyššieho súdu jasne a bez akýchkoľvek pochybností konštatovalo, že prvostupňový správny orgán ako aj druhostupňový správny orgán postupovali nezákonne, pretože neskúmali možnosť preloženia alebo prevedenia na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu žalobcovho zdravia. Žalobca poukázal na ďalšie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo/12/2016.

16. Podľa žalobcu sa krajský súd nevysporiadal s námietkou, že v zmysle § 250 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. je potrebné právny úkon (rozhodnutie prvostupňového orgánu), ktorý sa svojím obsahom alebo účelom prieči zákonu alebo ho obchádza, alebo inak prieči záujmom spoločnosti, považovať za neplatný a preto nie je možné, aby ho žalovaný potvrdil. Podľa žalobcu išlo o námietku v danej veci zásadnú a odôvodnenie rozhodnutia v súvislosti s touto námietkou chýbalo.

17. Ďalej namietal, že krajský súd neodôvodnil hmotnoprávnu podmienku prepustenia žalobcu, ktorú mal skúmať už prvostupňový orgán, a to v čase, keď sa dozvedel o nespôsobilosti žalobcu na ďalší výkon

služby policajta a dodatočné preskúmanie tejto podmienky žalovaným pred vydaním rozhodnutia. Žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR I. ÚS 243/07 podľa ktorého všeobecný súd by nemal byť vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať na jeho celkovú presvedčivosť. Teda aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery ku ktorým na základe týchto premis dospel, boli pre širšiu právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné, racionálne ale aj spravodlivé a presvedčivé.

18. Žalobca navrhoval, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Žiadal o priznanie náhrady trov konania.

19. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že s názorom žalobcu nesúhlasí a mal za to, že žalobca v podanej kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ale iba citoval svoj právny názor. Žalovaný sa pridržiaval svojho písomného vyjadrenia k podanej žalobe žalobcu č. KM-OPS1-S-137/2016 zo dňa 08.08.2016. Žalovaný navrhoval napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zamietnuť kasačnú sťažnosť.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

21. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súde v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 7 písm. e) SSP správne súde nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

22. Podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v Policajnom zbore alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia.

Podľa § 192 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt zaradený v stálej štátnej službe nemôže byť prepustený z dôvodu uvedeného v odseku 1 písm. a). Z dôvodu uvedeného v odseku 1 písm. b), ak podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia, policajt zaradený v stálej štátnej službe môže byť prepustený, iba ak po dobu predchádzajúcich dvoch rokov bol zaradený v zálohe pre prechodne nezaradených policajtov.

Podľa § 195 ods. 2 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z. zákaz prepustenia zo služobného pomeru sa nevzťahuje na prepustenie

a) z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. c) až g) <. a ods. 2 a 3 <.

b) z dôvodu, ak podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v Policajnom zbore,

c) z dôvodu, ak policajt v prípravnej štátnej službe alebo dočasnej štátnej službe stratil zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia.

Podľa § 43 ods. 1 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z. do zálohy pre prechodne nezaradených policajtov sa zaradí policajt v stálej štátnej službe, ak podľa rozhodnutia lekárskej komisie dlhodobo stratil spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu zo zdravotných dôvodov a po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia nemožno ho previesť alebo preložiť na inú funkciu v štátnej službe; zaradenie policajta do tejto zálohy môže trvať najdlhšie dva roky,

Podľa § 222 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. zdravotná spôsobilosť sa na základe posúdenia zdravotného stavu určuje zdravotnou klasifikáciou takto:

a) zdravotná klasifikácia A - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta,

b) zdravotná klasifikácia C - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením,

c) zdravotná klasifikácia D - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta.

Podľa § 223 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. ak je schopnosť policajta na výkon štátnej služby zo zdravotných dôvodov dlhodobo zmenená, určí mu príslušná lekárska komisia zdravotnú klasifikáciu a potrebné obmedzenie výkonu štátnej služby. Podľa ods. 3 ak sa policajtovi pri prieskumnom konaní zistila nespôsobilosť na ďalší výkon štátnej služby, môže policajt požiadať o posúdenie zdravotného stavu na účely sociálneho zabezpečenia alebo sociálneho poistenia.

23. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/135/2016-77 zo dňa 08.02.2017, ktorým zamietol žalobu podľa § 190 SSP, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-21/2015/OPK zo dňa 17.03.2016

24. Najvyšší súd zdôrazňuje, že rozhodnutím Lekárskej komisie MV SR v Banskej Bystrici č. SPC-OZ-PL-BB-65-001/2011 zo dňa 24.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.09.2011, bola žalobcovi stanovená zdravotná klasifikácia „D“- nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta (t. j. nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v PZ) a nie zdravotná klasifikácia „C“- spôsobilý na výkon štátnej služby s obmedzením.

25. Najvyšší súd poukazuje na znenie ustanovenia § 192 ods. 1 písm. b) zákona, ktoré pozostáva z dvoch situácií:

1/ policajt podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v PZ;

2/ policajt podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia.

26. Ustanovenie § 192 ods. 1 písm. b) bod 2 zákona predstavuje situáciu, kedy policajt nemôže vykonávať doterajšiu funkciu. Ide o prípad, kedy zdravotná klasifikácia nevyklučuje výkon štátnej služby, ale tento výkon je možný iba s obmedzeniami a úľavami tak, aby nezhoršil zdravotný stav policajta. Pokiaľ táto funkcia v PZ nie je, je daný dôvod prepustenia policajta zo služobného pomeru podľa tohto ustanovenia zákona. Ustanovenie § 192 ods. 4 zákona upravuje, že policajt zaradený v stálej štátnej službe nemôže byť prepustený z dôvodu, že stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia. Pri tejto situácii používa policajt ochranu, ktorou je jeho zaradenie do zálohy pre prechodne nezaradených policajtov, v ktorej môže zotrvať až dva roky.

27. V predmetnom prípade posúdením lekárskej komisie stratil žalobca dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v PZ (§ 192 ods. 1 písm. b/ bod 1), čo znamená, že žalobca nemôže vykonávať v PZ žiadnu funkciu. Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je v kontraindikácii s akýmkoľvek výkonom štátnej služby v PZ. Zákon vylučuje možnosť, že by žalobca v tomto prípade mohol štátnu službu vôbec vykonávať. Túto situáciu podporuje ustanovenie § 195 ods. 2 písm. b) zákona o zákaze prepustenia zo služobného pomeru, ktorý sa nevzťahuje na prepustenie z dôvodu, ak podľa rozhodnutia lekárskej komisie policajt stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v PZ.

28. V predmetnom prípade nebolo možné žalobcu zaradiť do zálohy pre prechodne nezaradených policajtov v stálej štátnej službe, nakoľko § 43 ods. 1 písm. c/ zákona sa viaže na zaradenie policajta v stálej štátnej službe do zálohy pre prechodne nezaradených policajtov, len ak by stratil spôsobilosť vykonávať zo zdravotných dôvodov doterajšiu funkciu, nie však na zdravotnú nespôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore.

29. Námietky žalovaného uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu. Z uvedeného dôvodu najvyšší súd kasačnú sťažnosť žalovaného podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

30. O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP, keďže žalobca v kasačnom konaní nemal úspech a žalovanému náhrada trov kasačného konania neprináleží zo zákona.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.